

pedes deosculari, et nostram querelam ad singula A pandere; et tu patienter jubeas auscultare, et in communi regula cervicem humiliare, et corripere, et emendare. Quod si te minime corripere volueris, tunc habeamus et nos potestatem cætera monasteria commonere, aut certe episcopum, qui sub regula vivit, vel catholicum Ecclesiæ defensorem comitem, et advocare ad nostram collationem, ut coram ipsis

te corripias, et cœptam regulam perficias; et non simus discipuli, subditi, seu adoptivi filii, humiles, obediens in omnibus quæ oportet; et tu demum Christo sine macula offeras nos illesos. Amen.

Hæc sunt nomina quæ manu sua unusquisque subscriptionem vel signum in hoc pacto fecit, id est, ille, ille; vel illa, illaque.

Explicit regula sancti Fructuosi episcopi.

EPISTOLA AD BRAULIONEM EPISCOPUM CÆSARAUGUSTANUM.

(Vide Patrologiæ tom. LXXX, col. 690, inter Braulionis epistolas.)

CARMINA FRUCTUOSO A QUIBUSDAM ASCRIPTA.

(Ex Florez, Espagna Sagrada.)

I. Carmen in laudem episcopi Narbonensis.

Pulchif... radians meritis et vitæ fovebo
Apparet in cunctis præclarus ille triumphis
Sic te vita pia, sic mens te cepit honesta,
Et merito radies honor in orbe Dei.
Data quondam tibi series, et origo præclara
Exitit in sæculo. Enites gratiæ dono.
Quæ namque pontifex sola sortitus opimam
Rexit multifariter divina dignatione Narbonam.
Sicque Beterrensem Petrus elimaverat urbem,
Deceat ut cælicis talem copulare phalangis.

II. Carmen in Sisenandum regem.

Quid Sisenandum recolam gratia præcipua regem
Popolos qui rite rexit, cunctosque refovit.
Illustrium si exeam generoso fomite pompas,
Ignosce ipse proprias stirpis inclita venas.
Bonum propagine: geminæ refulgere lucernæ.
At Lupus, Brutioque tui germani decori,
Quibus clarissimo ditatus Britio natu
Obtinuit legali Justam æquitate matronam
Mihique videlicet extat unicus error
Unicum sortita pignus mirabile nobis
In quo retentans pii gaudia magna viri.

III. Carmen ad quemdam diaconum.

Hæc tua alme Deus Christi sanctæque levita,
Et vincis merito, transcendis culmine cælos
Stirpis origo tuæ licet nobilissimo fulta
Eniteat præconio sanguineque præclaro:
Quo tamen constitit amplius propagata succensu
Tibi namque Dei summus ordo sacer gloria
Adtributus, spes cui erat, nites vita pudica.
Nullusque labe tacti conscia facinoris,
Optimi more ut genti refoles virtutibus
Læctorisque alabastro pedibus dominicis
Preciosum fundis nectar unguine catholico.
Delibatum ipse constans vario charismatum
Munera et sancta carpens dona larga spiritus
Adfuturis enim electis præmiorum sociis.

IV.

Cernite cuncti præsens quod pagina gestat

B Sacris eloquiis quod profert ipsa sanctissima vatis:
Fructuosi namque dulcis ex ore loquela
Suavi emulcet.

Procedens jugiter suavi evoma permulcet
Cunctorum corpora sistentium sibi devota
Dulcisonis elabimur charismatum donis,
Concentibus dulcissais,
Promet facundo ex ore carminis almi glorificum
[Dño. in los.

Sic denique claro intonans eloquio fandi
Dogmatis præcelsi crebris refulsit miraculis olim,
Claret aspectu jocundo, et hilaris semper
Emicat jubar rutilans introrsus viri in corde dedi-
[cato

Coruscans cælitus Paraclyti lumen infulsam,
C Resplendens sedulle ulla sine intermissione beatum.
Angeli ad instar intuitu vultus almi
Sereno semperque pio cernere obtutum,
Cunctos quos conspicit ipse docet ovans.
Nec tantum scilicet frequenti admoet verbo,
Quantum suo videlicet ædificat sequaces exemplo:
Docet enim indesinenter quodcumque facit
Quia facit instanter omne quod ipse docet.
Sanctorum agmina beata cura alacri pernicique
Arctam incunctanter intrare protinus per viam
Paradisi tripudiando ocius pertingere portis
Angelicis illico potiri choris consortio dignus.
Martyrum catervis contubernio mox adjuuge beatis
Regnum et æternum peremittere frui per sæcula
[cuncta

D Linquere mundum suis cum illecebris omnem
Temere divitias potius renuntiare opibus cunctis.
Aurum desplicere, respicere omnino argentum,
Parsimonix cibus ut optimo pasci.
Tollere crucem, et pium sequi pastorem
Qui parat eximios servis post laborem tropheos
Ac post immensa gemitu atque semita lachrymarum
Reddet bravii superni in exultatione triumphos.
Parans quoque insontibus, præmia quia libere
[queant

* Carmen hoc non tam a Fructuoso compositum quam in laudem ipsius videtur factum.

Adipisci suis promeritis vitam æternam.
Sed quis mortalium queat cuncta sigillatim explicare
[sermone
Virtutum merito pollet quibus etiam ille?
Miraculis floret patientia ineffabilis semper

A Minima namque ex magnis humillima de præcelsis
Tripletis nimirum versiculis, omniumque effectum
Memoriæ tradere volui exiguis ipse
Maneat ut semper ejus in compositione honoris
Omnium more nomen semperque per ævum.

ANNO DOMINI DCLXX.

CHRODOBERTUS

TURONENSIS EPISCOPUS.

JUDICIUM DE MULIERE ADULTERA.

(Vide *Patrologiæ tom. LIV, col. 1424, inter notas Quesnellii in epistolas sancti Leonis Magni.*)

ANNO DOMINI DCLXX.

SANCTUS FARO,

MELDENSIS EPISCOPUS.

NOTITIA HISTORICA IN SANCTUM FARONEM.

(Ex Gallia Christiana, tom. VIII.)

Sanctus Faro, qui et Burgundo-Faro, quasi Faro Burgundus, Burgundis quippe editus nobilibus, Pipinisi in pago Briegio natus parentibus Agnerico, uno proceribus aulæ Theodeberti regis Austrasiæ, et Leudegunda, fratrem habuit Chagnoaldum episcopum Laudunensem, sorores vero sanctam Faram et Agnetrudim. Post multos annos pie ac sancte consumptus in aula Theodeberti primum, deinde hoc rege mortuo, Theoderici Junioris et Clotarii II, patris Dagoberti I, cujus et referendarius legitur in veteribus diplomatibus, Faræ sororis exemplo invitatus, quæ monasticam vitam amplexata fuerat, ecclesiastico ipse sese sociavit ordini, postquam Blidechildis, quam duxerat uxorem, sacrum accepisset velamen. Defuncto interea circa annum 626 Gondoaldo, Clotario II rege annuente, populoque petente, factus est Meldensis episcopus. Cum sancto Amando consecravit, die 22 Februarii, anno 14 Dagoberti regis, altare monasterii Resbacensis, quod ejusdem regis jussu Audoenus construxerat. Elevationi corporum sanctorum martyrum Crispini et Crispiniani adfuit IV Idus Junii 649. Subscripsit privilegio Landericus Parisiensis episcopi pro monasterio sancti Dionysii, anno 16 Clodovei regis. Sigillum quoque apposuit suum privilegiis quæ Einno Senonensis episcopus concessit suburbanis sanctæ Columbæ et sancti Petri Vivi monasteriis anno 3 Clotarii regis, necnon privilegiis Berthefridi Ambianensis episcopi pro monasterio Corbeiensi, vii Idus Septembris, anno 7 ejusdem regis, et Drausii Suessionensis episcopi in gratiam parti-

nonis beatæ Mariæ Suessionensis, vi Kalendas Junii, anno 10 Clotarii. Suburbanum et ipse condidit monasterium sub titulo sanctæ Crucis et sancti Joannis Baptistæ, omniumque sanctorum, sibi quidem a saculo, episcopalisque muneris tumultu refugium, peregrinis vero, maxime Anglis et Scotis asyllum et diversorium. Hic excepti ab eo Adrianus, cum Roma una cum Theodoro in Britannicam insulam jussu Romani pontificis anno 668 proficisceretur, Chilleus, quem ad Atrebatenses Christiana fide imbecillos misit, et Fiacrius, cui aptum monasterio condendo tribus ab urbe Meldis miliaribus locum e suo concessit. Ibi quoque sepeliri voluit. Defunctus v Kalendas Novemb. 672, quo die memoratur in Martyrologiis Usuardi et Adonis. Sacras ejus reliquias e terra levavit anno 1140 Andreas abbas hujus monasterii. Surius ad diem 28 Octobris Vitæ hujus sancti præsulis synopsis exhibet; Mabillonius vero saculo a Benedictino integram ejus Vitam auctore, ut videtur, Hildegario Meldensi episcopo, regnante Carolo Calvo imperatore scriptam primum in lucem protulit, quam tamen mendis et erratis seelere tam Mabillonius, quam Gointius, ad annum 672, demonstrant. Nec te moveat quod Hildegarius Faronem inibi dicat fuisse episcopum vicesimum apud Meldos; id enim dicit Waldebertum inter episcopos recensens, nec minus peccat quam cum ex male intellecta sancti Estastii Vitæ, Faronis Waldebertum et fratrem et successorem dicit.